

عنوان مقاله:

ارتباط میان کار آفرینی اجتماعی ، اقتصادی و سازمانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نخبگان مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد مهدی محمدیان - دانشجو کارشناسی مهندسی صنایع دانشگاه قم

محمد مهدی سمیع علی آبادی - دانشجو کارشناسی مهندسی صنایع دانشگاه خوارزمی

هلیا رسولی - دانشجو کارشناسی دانشگاه آزاد واحد پردیس

خلاصه مقاله:

مفهوم کارآفرینی در دهه های اخیر توجه جدی محافل علمی و سازمانهای دولتی و خصوصی را به خود جلب نموده است. همچنین ضرورت کارآفرینی به عنوان مفهومی چند بعدی در گفتمان مدیریت دولتی نوین مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین نیاز به کارآفرینی جهت ربودن گوی سبقت از رقبا در عصر تغییرات فزاینده و سریع و یافتن راه های استفاده مناسب و اعتلای آن بیش از پیش احساس می گردد. در نتیجه از مهمترین شاخه های کار آفرینی که کارآفرینی اجتماعی و سازمانی میباشد ، پاسخگویی به شهروندان و عملکرد بخش عمومی را بهبود بخشیده و منجر به افزایش سرمایه اجتماعی و اقتصادی می شود. از طرفی ، کارآفرینی یک شاخصه درونی برای افراد است ولی تمام افرادی که دارای شخصیت کارآفرین هستند نمی توانند در مرحله عملی کارآفرینان موفق شوند، موفقیت در کارآفرینی برای این افراد تنها زمانی رخ می دهد که دارای سرمایه اجتماعی بالایی بوده و بتوانند با استفاده از سرمایه اجتماعی خود در تعاملات و کنش های اجتماعی به موفقیت شایانی در امر کارفرینی نائل شوند. مادر این مقاله سعی داریم این را نشان دهیم که استفاده از کارآفرینی اقتصادی و سازمانی چه مقدار می تواند در ایجاد کارآفرینی اجتماعی در اجتماع مورد استفاده قرار بگیرد

کلمات کلیدی:

کارآفرینی ، کار آفرینی اجتماعی ، کار آفرینی اقتصادی ، کار آفرینی سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529006>

